

Libellus contra

perfidiā iudeorum

In morte cuiuslibet hominis: cuius est vita brevis. et ut quia la. sto. suas tunc i. scias p verā pñiam. dicitur. Ut sit pñas eo. in lig. vi. sponsum degustādo i. echoatine p grāz i. pñmatiue fruēdo p glo- ria. q. Et spūs p spō. dī. ve. Slosa iterlinear. ad noticiā li- bri. s. sacre scripture: ad cuius noticiā iducit pñps i. ecclia sponsa ei. s. Et dicitur. intelligit. Dicavit enim. nā intelligētes sacrā scripture iducē debet alios ad eum intelligētiā. vt. Et q. si. ve. nā desiderātes ipaz i. enītū cā. at. Cōtesto ei. oī. t. p. h. pñludit via pñmptuosa addēdi vel diminuēdi in expofitiōne sacre scripture aliquid dissonū a fidei veritate: et q. verus itel lectus sacre scripture nō habet nisi p donū grē. s. dī. in fine: + H̄ra dñi nři i. xpi cū oībus vobis. Amen.

Explicita venerabilis patris
Nicolai de Lyra sup Apocalypsim.

Incepit libellus eiusdem venerabilis pñis Nicolai de Lyra pñmē pulcherrimas q̄stiones iudicā pñfidiā in catholica fide improbatē.

Rimo querit vtrū ex scripturis receptis a iudeis possit effe- cacter. pbari. salmatorēm nostrum fuisse deū i. hoīez. Et arguit pmo q. sic: q. th. q. stio duo tñcludit. vñq. qd pñinet ad psonaz xpi. s. q. sit deus i. hō. aliud ad tempus. s. q. sit xpi mysteriū cōpletuz. t. ideo de vtrō ex arguitur. Et pmo per id qd habetur h̄iere. xxiij. Ecce di- es veniūt dñs dñs suscīda. ger. lu. t. Et q. p. xpm. p. misiūz ex semine dñuid: t. p. dñs vex hoīez. t. sequit in eadē auēte q. de xpo loq. In dieb illi saluabilis iuda: t. isrl̄ h̄ibitab̄ dñdēter: t. h̄ est nomē q. vocabūtē eū dñs iustū nr. Ex q. p. ei. dñlitas. Ne scđo videlz t. p. arguit p illi. Aggei. ij. vbi d. xpo dī: Veniet desiderat̄ cūcūr̄ gētib: t. reple. do. istā glāa dñs dñs exercitū. xpha āt ibi loq̄bañ d. domo del edificata a filiis isrl̄ p. reditū de capluitate bāylonīca. g. stātē illa domovētē xps. dom. āt illa destruta fuit. xli. ānō a passione dñi p. Tūtū t. Celsa- nū. g. af erat p̄pletū xpi mysteriū. t. sic p. p. positū. In h̄ritū āt arguit: q. i. ter iudeos sūt t. fuerū mlti hoīes īgeniosi t. in scđur. leg. t. p. bāz valde studiosi. g. si p. dicta possent b̄l̄ effi- caci p. scđur ab eis receptas: nō ēt verisilē q. tādiū steris sent i. tali eroze. igīt t. Bādeo: h̄ sūt pncipalē duo intēdē da. Primum ē q. sunt scđur a iudeis recepte. Sedim vtrū p. dicta possint p illas scđuras. pbari. p. batōe efficaci. Circa pñm scđedū q. libri canonici veter. testamēti sūt ab eis recepti tāc. dō. i. spiratē scđti: t. sur i. vñtuoso. xxi. s. m. ātiquā cōputa- tōne: t. xxiij. s. m. modernā: q. lamētatiōes hieremētē et liber Ruth ponūt mō. p. duob libris a libri hieremētē iudicū separatis. De isti aut libris aliquid dñcūt legales. s. qñq libri moysi: t. sūt i. pmo ordine apō iudeos. Alij dñcūt xphales. s. i. osie: iudi- eū: samuel. l. pñm. t. scđs regū. Malachim. l. tertī. t. q. regū. Esai. h̄iere. ezech. t. liber. xii. pp. bāz: q. dī tereasta. Et isti octo sūt i. scđo ordine. Beliq. h̄o dicunt agio. ḡphi. i. scđure setē vel scđur. Et sunt isti liber Job. liber psalmō. p. abole: ec- clesiastēs: cātīca cātīco: p. alypomenō: dantel: celdra t. hester: ruth: lamētatiōes hieremētē: t. isti sunt i. tertio ordine. Cōsiderā- dū etiā q. isti libri sūt apō cos mltiplicēt scđti. Uno mō pure hebreacē: t. sic pmo traditi sūt videlz fmōe hebreaco cū lris he- breacē. Alio mō hebreacē h̄o pure: videlz fmōe chaldacē: s. lris hebreacē. Sz q. hebreacē t. chaldacē sūt idiomata xpm̄q eūdē nūx̄ lris h̄itā: q. lre q̄zis dñsreptēt in figura: tñ pue- niūt i. sono t. vñtuoso: vt. dī. h̄ero. in. plogo galeato. t. i. vñz idiomata pōt facilē scribi p lras alteri. Hoc igit mō ples scri- pserit vñt testamēti: t. marie lonathā fili. oriel: cui. scđura ē ita autētīca apō hebreos q. nullū adhuc ausus fuit sibi. h̄ dñcē xps qd libris notabilib: iudeo pñp hebreacē pñp. in vna colūna t. chaldacē scđti ab isto lonathā lris hebreacē i. alte- ra: t. vñz iudeo isto chaldacē qsl. p. expositio: e. q. aliquid q. erāt multū obscura i. hebreaco puro: clari. ponūt t. qsl. exponūt in isto chaldacē: vt. j. p. at. mag. Et i. illa trāstatio necessaria ē ad disputādū cu. iudeis i. passib mlt. Silr. trāstatio. Lxx. Iste pñt apō eos h̄o salte apō alijs studiosos. illi ei. Lxx. fuerit electi s. toto plo isrl̄ tāc̄ excellētissimi t. studiosissimi ac piti in lris hebreaco t. greca. s. m. q. dī. Joseph. xii. libro. ātiquatū. xpi āt nō sp. trāstulerūt i. hebreaco i. greca. xbu et xbo: s. fre- quēter sensu ex sensu: mutat̄tes aliquid vel occultat̄tes ex idictria ea q. possent ēē cā erozis. Pto el meo regi. Hāc āt trāstationē volueret h̄re studiosi hebreoꝝ tāc̄ factū sapiētissimoꝝ vtrō: et dato

t. dato q. nūs q. ab eis h̄ret. nō tñ pñt lñam negare cū fuerit sa- cta a sapiētissimis ctvalentiorib de toto plo t. in tāto nūero. Et i. de illa possum nos iuare ad. pbādū aliquid ipis iudeis sīc. j. p. at. Itē p. ter scđuras canōicas sunt aliae scripture a iudeis recepte tanq. autētice. s. Thalmud: t. s. m. eos scripture ista nō differt a scđur canone: nīl sīc lex data xbo a lege da- ta scđo: q. ista fuit reuelata moyſi a deo sic illa q. sunt scripta in libris moyſi: s. tūc moyſes nō scđit ea q. stinēt in thalmud. Et h̄ potuit eē dupli de cā: vñtote q. nō erat necessariū vi po- pul scđret talia: sīc erat necessariū p. ceptū i. lege. vñl q. ista erāt magi. i. secretū: h̄ida: moyſes tñ tradidit ea i. ouie t. alijs seniorib. xbo sīc habuerat a dño: t. alijs posteriorib. codē mōs t. sic sīc q. usq. scđa sūt talia p. posteriorib. doctores ne cederet in obliuione. Silr. dicta doctoꝝ hebreacoꝝ q. glosauerit ver. te- stamēti sūt autētica apō eos mltō magi. q. apō nos dicta h̄ie- ro. t. Aug. et alio p. doctoꝝ catholicoꝝ. Et h̄ potissime p. id qd scribit. Neuf. xvij. Mō declab. x. obis eo. ad deo. s. t. ad s. m. vbi loquunt̄ scđura d. sacerdotib: t. doctoꝝ ad q. p. cipit scđura i. dubijs recurrer. t. eoz sñaz idiscuse tenē. L. āt hmōl scđura īmāg p. sint false. s. Thalmud t. glosa doctoꝝ hebreacoꝝ: tñ p. eas possum q. eos efficaci arguire: ex q. sūt ab eis p. dicto mō recepte: sīc ecōtrario argumēti qd sacerēt h̄ nos ex euāgelio t. scđur. aplo. x. bmo eēt efficax h̄ nos: l. reputet bmoi scriptu- ras falso. stinē. Also q. scđura sīt a iudeis recepte. scđo vñ- dēdu āt an id qd in q̄stione ponit p. illas scđuras efficaci- cī. pbari. Et distiguo pmo de. pbatōe efficaci: q. pbatōs effi- cacia pōt dupli accipi. Uno mō q. sit ita efficax. pbatō q. nīl mō possit cūtari sine cūldēti negatiōe vel h̄dictiōe scđure p. dicto: t. si mīdi videſ q. adhuc nō sīt pbatō qd in q̄stione q. p. dicta scđura. L. rō. q. āt mysteriū trinitati t. īcarnatiōis xpi ex pñp. ponit in nouo testamēto q. veter. sīc p. māfeste et ab oīb. p. cedis. t. s. m. l. hereti. totū nonū testamēti recipiūt: et p. suis errorib. exponūt. aliquid tñ ipoꝝ negat trinitatē psonaz ī diuīs: sīc Sabelli. aliquid negat diuinitatē in xpo: sīc Arii. aliquid verā hūanitatē: sīc Manichei. q. dixit xpo. h̄re carnē fantastica ad qd sequeſ tñ p. nō fuisse vex hoīez: q. caro x̄a ē ī vitate na- ture bālane. Silr. Arii. dixit tñ p. nō h̄re aīaz ītellectuā: s. h̄bū suppleret aīe locū. qd tñ xbu dē eē creati. Silr. Apolinaris dixit tñ p. nō h̄re aīaz ītellectuā: l. assūperit aīaz sensituā: t. ad dictū vñtuoso scđf tñ p. nō fuisse vex hoīez cū ab aīa ītellectuā accepit spēs bālane. Si liḡ dicti hereti exponebat. p. se- scđura noui testamēti: mltō magi iudei pñt. p. se exponē scđu- rā veter. testamēti. Alio mō pōt accipi. pbatōs efficacia per scđurā: sīc q. l. scđura possit aliquid mō: saltē ad eua- dēdu absq. h̄dictiōe māfesta. tñ simpli loqndō sīt pōt alio mō rōnabilis expōi. qn sīc apparet expositio fidei catholice rōna- biliō. Et h̄ mō credo q. id qd positiū ē in q̄stionē pbatō ī lat. p. scđurā veter. testamēti. et itey pōt h̄ idē pbatō h̄ mō. p. cedens. In q̄stione āt ponūt duo: vt. dñcē āt. Ānū qd pñinet ad tñ p. scđurā vñt ipsi aduēt xpi sit pteritū. Scđm qd pñinet ad psonam xpi: vñt sit de. t. h̄ āt vna psona: t. istō īplicat duo: q. fides ca- tholica pōt vñtate diuīe essē- tie ī plalitas psonaz sūt suppositoꝝ. Sedim ē q. in psona si- lī natura bālane et diuīa sūt vñtate ita q. ipē ē vñt de. t. vñtis h̄o. Tertīū ē q. vñt ē de pterito t. nō expectādū ī futuro: sīc expectat iudei: t. āt h̄ sūt valde decepti. Ad declarationē p. mi pmo īduco argumēti magi. sīc dñcē. q. p. libit: q. pbat plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit heloym. ce. t. ter. t. heleym ē nomē plale hūlus noīs hel vel helo qd siq̄t deū ī singlari: t. h̄ sat p. sc̄iētib. p. pē- tares idiomata hebreaco: t. vñtate diuīe ī plalitas psonaz in diuīs p. illi qd scribit in pncipio. Sen. In pncipio creauit de. celū t. ter. t. hebreaco xitas sic h̄z: In pncipio creauit

Libellus contra

ri. Exemplū adiectūtis Josue vi. Mō poterit fuisse dñs: qz dñs scūs ihe. Xitas hebraica sic bz: Mō poterit fuisse dñs: qz beloym scūi p̄e. Itē Hlere. xxiij. P̄eruerist̄ xba dei viuēl dñi exercitū dei v̄i terraḡamatō. t̄ nota qz ibi ponis nomē dei tetraḡamatō: qz xitas hebraica sic bz: P̄eruerist̄ xba beloym viuētiū dñi exercitū dei v̄i. Et nota qz ibi p̄oī no- mē dñi tetraḡamatō dei v̄i: cū dñi auēte p̄missa: Dñi exerci- euū. vbi h̄em̄ nomē dñi. i hebraico p̄oī nomē dñi tetraḡama- ton: qd̄ siḡ diuinā naturā sūas p̄rietates str̄icas absq; respectu ab eē: vt maḡ p̄atebit. t̄ sic p̄z qz i tr̄s̄c̄l̄ dūitac̄ est aliq̄ plalit̄ p̄ plalit̄ imēdiatē p̄cedēt̄: cū dñi auēte: P̄eruerist̄ xba beloym h̄ajm. l. deoꝝ viuētiū: t̄ p̄iuḡ ista plalitas nō dei tetraḡamatō. t̄ in immediate f̄dit̄: Dñs exer- citū t̄. i singlari. t̄ sic p̄b p̄z qz i vnitatē diuīe cēntie est aliq̄ plalitas cuī sūma simplicitatē qz nō ē alijs: qz sp̄ vbi scriptura ponit aliqd̄ significat̄ plalit̄ p̄sonaz: ibi deide p̄oī qd̄ ostē dit cēntie vnitatē: vt p̄ auēte p̄dicta p̄z: vt. j. B̄leḡ p̄atebit.

Itē Esa. liij. D̄habit tui qz te fec̄ dñs exercitū nomen eī. hebraica veritas sic bz: D̄harores tui factoris tui dñs exer- citū nomē eī. In hac auēte vbi p̄oī: dñs exercitū nomē eī: p̄oī nomē dñi terraḡamatō. Et iō ex hac auēte p̄oī argui si- cut ex p̄cedēt̄. Sili p̄ nomē beloym freq̄nt̄ cum xbo plalis nūeri. xbi gr̄a. q. Reg. viij. d̄r: Que ē aut̄ vt ipsi tuus s̄rl̄ ḡes i terra. p̄p̄ quā iuit d̄r vt redimeret eā sibi i p̄lin t̄. hebraica xitas sic bz: Quis ē vt ipsi tuus s̄rl̄ ḡes vna i terra. p̄p̄ quā iuerit beloym ad redimēdū sibi p̄lm̄. Itē Ecs. iiij. Quis ē h̄o iquā vt possit seq̄ regē factore suū: hebraica veri- tas sic bz: Quis ē h̄o vt itret post regē qz lá fecerit eū? Ha- tet iḡ ex p̄dic̄: qz p̄dicta euāsio ē falsa: qz nomē beloym di- citū de deo vero accipit̄ freq̄nt̄ in sacra scriptura in plali: vt p̄z ex auētib̄ p̄dict̄: qz nō p̄nt̄ intelligi ad l̄az nūi d̄ deo vero: p̄p̄ qd̄ alij̄ soluerit alij̄ ibi. l. Hlo. sup illū Ecs qd̄ dic̄: Quis est h̄o vt itret post regē qz lá fecerit eū: Hlo. hebraica. Si qz raf̄ qz fecerit eū. l. h̄o. p̄oī d̄c̄l̄ d̄c̄t̄ scūs t̄ dñs p̄sl̄ sui. t̄ p̄sl̄ r̄idek in Hlo. sup p̄s. xlir. qz fact̄ est ab asaph. D̄eꝝ deoꝝ dñs locut̄ t̄. In hebraico sūt tria noia diuīa. l. hel: beloym nō me dñi tetraḡamatō: loco b̄i h̄em̄ nomē dñs. Querit ibi Hlosator qz asaph ter noiauit deū i p̄ncipio b̄i p̄salme. R̄idit: vt oñderet qz d̄e in trib̄ p̄p̄ietatē: c̄rauit seculū. si s̄ideren̄ iste r̄isōdes: due sūt verissime. D̄ria eī qz d̄c̄ qz d̄ē t̄ dñs p̄sl̄ sui fecerit hoiez: t̄ p̄p̄ b̄i d̄i in plali Ecs. iiij. Quis est h̄o vt itret post regē qz lá fecerit eū: qz dñs accipit̄ h̄. p̄p̄: dñs p̄sl̄ sui. p̄p̄ d̄i filī: qz ē xbi mētis paternē: t̄ p̄sl̄ct̄s amor ex ip̄s. p̄cedēs. Sili sedā r̄isō qz d̄c̄ qz asaph ter noia- uit deū: qz d̄e in trib̄ p̄p̄ietatē: c̄rauit mūdū: ē verissima: qz tres sūt p̄p̄ietates in diuīa. l. p̄nitas: filatio i spiratio: qz sūt p̄p̄ietates p̄stituētes. Et creat̄ mūdū ē in trib̄ p̄p̄ietata- rib̄: qm̄ idinīa sūt opa trinitatē. Watet etiā ex illū: qz nō est ē intētōne hebraicor̄ doctoꝝ atiq̄ qz aliq̄ plalitas p̄oāf in deo seu i diuīis: dū t̄ fūt̄ vnitatē deitāt̄: quā vnitatē ca- tholici x̄istēt̄. Hāc iḡ ultimā r̄isōne qz vt vñlum ē x̄istēt̄: posteriores iudei depauā dīcētes qz diuīa sa- plētā bōitas i potētā sūt iste tres p̄p̄ietates i qb̄ d̄ē crea- uit mūdū t̄ oia fec̄: t̄ iō in p̄ncipio H̄en̄. d̄r: In p̄ncipio crea- uit beloym i plali. ad denotādū istas tres p̄p̄ietates sūt at- tributa i deo i qb̄ oia opa. Et eo mō exponit̄ auētes alias. Sili ista r̄isō nō ē rōnabilis. D̄rio qz scū deoꝝ opa qz potētā sap̄iam i amorē: ita artifex creat̄ opa p̄ arē suā: l. p̄ regu- lā directiū i p̄ potētā trāsmutādi materiā: t̄ p̄ luci amorē sic p̄p̄ finē. Si iḡ p̄p̄ p̄dicta. l. p̄p̄ potētā sap̄iaz i boni- tate diuinā nomē dñi ponit̄ in plali qz opa. eade rōne i ma- fori d̄i scriptura sic loq̄ de artifice creato opationē sp̄ius exp̄/ medō: qz nō inuenit̄. t̄ tal mod̄ loq̄ndi in sacra scriptura de deo freq̄nt̄ babel. Et p̄firmat̄ rō: qz potētā sap̄ia i amorē p̄l̄ differūt̄ i artifice creato qz in deo: qz differūt̄. l. re absolute qz nō p̄oī ee in deo. qz mod̄ loq̄ndi in plali maḡ cōpetit̄ i exp̄ssione opatoris creati artifice. qz ip̄l̄ dei. Itē arguiſ̄ sic. Antē- tio moysel erat induc̄ p̄sl̄ ad cultū vñt̄ dei i t̄p̄ ab idola- tria renocare: ad quā ille ipsi erat p̄n̄: vt p̄z ex toto decur- su veterē testamēti. Lū iḡ p̄ modū p̄dicti loq̄ndi in plurali possit b̄i aliq̄ occasio cogitādi absolutā plalit̄ in diuīis: nō ē verissile qz moysel coḡscēs p̄nitatē ipsi ad idolatriā vñlus fūisset tali vocabulo vel mō loq̄ndi i in scripturā reliq̄sser nūi p̄b s̄rl̄ sap̄ientib̄ idicare voluisset qz cū vnitatē simplicē essen- tie i deo stat plalitas p̄sonaz. alij̄ cū suā mod̄ loq̄ndi esset h̄- riūs sūt intētōl. Et āt sc̄edū qz in hebraico mysteria absō- dita i solū sap̄ientib̄ nora ex mō scribēdī incōsuetō freq̄nt̄ des- gnant̄. Ista sūt qz dixi de bac r̄isōe: t̄ bac q̄stionē deliminat̄.

Sed postea

Sili postea venit ad manū meas qd̄ dñi libellū hebraice sept̄: vbi plalita rō aliq̄ soluit̄. Et xba ad illud argumentū dicit sic an- citor illi libelli qz illi qz arguunt plalit̄ p̄sonaz in diuīis p̄b nomē beloym qd̄ plalit̄ siḡ: t̄ in d̄r deo: initū sup ba- culū arūdīcēt̄ orfactū: qz tal mod̄ loq̄ndi allbi inuenit̄ vñno solo: sic p̄z. Reg. xxvij. vbi scriptura loquit̄ de suscitac̄e fa- muel: cū dixit illa mulier p̄phonissa: Adu beloym ascēdētes de tra. seq̄ xbi Saul: Qualē forma eī: t̄. Itē nō solū lo- quit̄ scriptura de b̄ noīe beloym: h̄ etiā de aliq̄ alij̄. xbi gr̄a. Ezech. xlvi. d̄r sic: In die at kalēdar̄ vitulū de armētō l̄- maculatū t̄. In hebraico at p̄oī Thamin: qz siḡ imaculatū: h̄ Thaminū qd̄ ē plale huī vñis thamin vel themau: t̄ p̄iu- git̄ cū vitulō i singulari: t̄ p̄b t̄ nō īterpr̄at̄ aliq̄ plalitas. ḡ t̄. Itē aliq̄ xba plalis nūeri p̄iuḡnt̄ cū noib̄ t̄. p̄noib̄ singlari nūeri. xbi gr̄a. l. Trahe me poste: currem̄ t̄. t̄ sic nō valer argumētū qz oc̄lēdebat plalitas p̄sonaz ex b̄ qz noia diuīa p̄iuḡnt̄ cū xbis plalis nūeri: vt videt̄. t̄ sic p̄ ista loca scriptura arguit̄ h̄ p̄dicta. Sili p̄ ista nullo mō īfringit̄ ea qz dicta sūt: qz b̄i expositores hebraicos samuel nō surrexit so- lus h̄i moyses cū eo. dicit̄ eī qz Samuel surrexit tūc nō xente magica: h̄ xente diuīa seu p̄missio: qd̄ dictū quenit cum illa opinio quā tāgit̄ Aug. i ep̄la ad Simplicianū. t̄ h̄i Hlo. i. Reg. xvij. sup locū illū. dicit̄ iudē qz samuel timuit ad diuī nā iudicū euocari. iō rogauit moysen vñtre secū vt ēt̄ sibi te- stis qz ītegrē fuasset legē ab eo scripta. mulier iḡ p̄phonissa qz solū samuelē vocauerat vidēs alii ip̄m associatē admirās dī- rit i plali: Deos video ascēdētes de tra. i. boles diuīos t̄ id̄i- cauit modū su evīsōisauli. l. breuiis scribat̄. l. Reg. xxvij. Saul āt nō q̄sūit nisi de figura ip̄y qz p̄mo apparuerit t̄ nō d̄ associatē ip̄m: t̄ p̄p̄ b̄ q̄sūit i singulari dices: Qualē forma eī: qz cū solo samuelē volebar loq̄: t̄ sic p̄z ex dīc̄ doctor̄ he- braicor̄ passū istū exponētū qz nō īfringit nrm̄ argumētū p̄ di- citū. h̄ p̄firmat̄ maḡ: qz beloym de duob̄ d̄r. Si āt dīc̄ kīm̄ alia opinio quā etiā tāgit̄ Aug. qz nō sūt̄ xente samuel qz appa- ruit: t̄c r̄ideo qz duo alij̄ appaeruerit. videlz demō p̄uat̄ illi mulieri magice: et qd̄ forma rephēntās samuelē: t̄ p̄b dī- rit i plali: Adeo deos t̄. Saul āt nō nisi d̄ vñno q̄sūit. l. de la- muele quē vocari fecerat. Ad sc̄om̄ argumētū dicendū ē qz thaminū qd̄ siḡ imaculatos i plali: nō p̄iuḡnt̄ cū vitulō in sin- gulari: vt ip̄e arguit et male: l. cū genitivo plalis nūeri. non em̄ h̄it̄ variationē casū sūt nos. h̄i t̄m̄ variante noia sūt nūc̄ p̄alē i singularē. t̄ sensus: In die at kalēdar̄ vitulū de ar- mētō imaculatoꝝ. i. de nūero illoꝝ imaculatoꝝ qz ad b̄ reku- banꝝ: faciet sacrificiū t̄. Ad cuius euidētā ē notādū qz ex- statuto leḡ in p̄ncipio cuiuslibet mētis debebat offerri vitu- lus vñr̄ imaculat̄. t̄ iō ordina erūt sacerdotes i vñlo loco. p̄p̄ tēplū vt tales vitulū fūent̄ saltē. xij. ad min̄: t̄ de illis saltē ad b̄ rekuat̄. sp̄ accipiebat̄ ille qz in p̄ncipio mētis seu kalēda- rū qd̄ idē ē offerebat̄. de tali āt oblatiō loq̄ Ezechiel i loco p̄dicto. t̄ iō ad b̄ denotādū posuit thaminū in plali ad inuen- dū qz vñr̄ de illis plib̄ sic debeat offerri. t̄ sic p̄z qz p̄dicta nō īfringit̄ ea qz dicta sūt de b̄ noīe beloym. p̄p̄ qd̄ antiq̄ docto- res hebreoꝝ alij̄ not̄ bank soluē p̄dictū argumentū: vt patuit ex p̄dicto. Ad tertīū ē dicendū qz liber cāticoꝝ ad doctorib̄ he- braicor̄ expōls de deo i synagoga sic de xp̄o: t̄ etiā a doctorib̄ catholice: vt. l. dīc̄. Igit̄ kīm̄ illos illa xba: Trahe me poste- te: sūt xba synagoga qz d̄r sp̄s̄a dei. iō talis sp̄s̄a nō ē vna p̄- sona singulari h̄i collectio fideliū. t̄ iō ad b̄ denotādū subdit̄ in plali: Currem̄: t̄ iō b̄ ponit̄ ad denotādū plalit̄ p̄sonaz. rū. t̄ iō ex b̄ nō īfringit̄ argumētū de b̄ noīe beloym: t̄ alij̄ noib̄ diuīis. etiā de noīe dñi. Tetraḡamatō: qz p̄iuḡnt̄ cū ver- bis plalis nūeri: ad denotādū ibi aliquā plalit̄ p̄ modū p̄- dictū: h̄i maḡ p̄ b̄ argumētū p̄dictum p̄firmat̄. Quedā etiā alia includit̄ ancor̄ p̄dicti libelli ad suū p̄positū qz omīt̄ ad p̄n̄: t̄ iō qz p̄dicti: solut̄ alia patēt̄: t̄ iō cōdo libelli illū p̄pro- bare p̄ oia decurrēdo: qz ibi multa h̄ fidē xp̄ianā tāgū. Itē nō solū arguit̄ plalitas p̄sonaz in diuīis ex b̄ noīe beloym: vt ip̄e supponit̄ dices qz initium baculo arūdīneō orfacto: h̄i es- dē pluralitatē clarī exp̄mūt̄. xp̄be i mult̄ loc̄. xbi gr̄a in p̄s. xlivij. h̄i p̄t̄ exp̄oi nūi ad l̄az d̄ xp̄o vt diffisī declarau: sup̄ eplaz ad Hlo. c. i. t̄ ibidē d̄r d̄ xp̄o: Sedes tua i seculū seculū xga eq̄at̄ xga regni tui. Dilexisti iusticiā t̄ odisti iniq̄tatiē p̄p̄ea vñrit̄ te de d̄e tū. In hac auēte eī p̄mis̄ xp̄s tāq̄ de- vñc̄: qz in huāna naturā assūpta vñc̄ ē plenitudē gr̄e: exp̄ mit̄ h̄ etiā de vñgēs ip̄m tāq̄ plona disticta ab ip̄o vñto: qz scriptura sacra de ip̄o vñgēre loq̄ tāq̄ d̄ alia plona. Motā- dū etiā qz ex p̄te dei vñgēt̄ dupliac̄ h̄ nomē de d̄ cū dīc̄: An- xit̄ te de d̄e d̄e tū: ad denotādū plona p̄ris t̄ sp̄s̄cti. Et sic p̄z ex bac

perfidiam iudeorum

ex hac autem plalitas psonarum et diuisas ipsi Christi. propter quod ad idem possumus. probandum idem est apluris ad Hebreos. i. Item pars. cix. 3: Dixit dominus domino meo tecum. et quod ista sunt bona pennis ad filium: ut per p. 2 translationem chaldaicam quod dicitur sic: Dixit dominus bono suo sede a deo pennis meis. Propterea etiam per id quod sequitur in codice pars. 3: Et vtero anno luci sex genui te. quoniam non poteris copere nisi filio dei. per hoc enim quod dicitur: Deus bonum ex vtero. item genitus de substantia dei. omnis unitas diuina est sententia quod deitas plificari non potest. per hoc autem quod dicitur genitus de substantia dei. omnis distinctio psonarum: quod nulla res seipsum gignit. sicut per hoc quod dicitur: Sed a dextris meis. una enim persona non debet sedere ad dexteram summi. et sic ex hac autem p. 2 pluralitas psonarum et unitas quod habet p. 3. non potest exponi ad latram nisi de Christo: sicut prius declarauimus apud Hebreos. i. propter quod salvator allegatus est in sensu Materiali. xxii. et apostolus vbi. 5. Item plalitas psonarum non solu exprimitur in scriptura veteris testamenti: sed etiam definita plalitas. videlicet trinitas: Iesu. xviiiij. Nam a principio in abscondito locutus sum ex tempore auctoritate fieret ibi erat et nunc dominus deus misit me et spuisti eum. Istam futuram vobis dei loquitur: ut per p. 3 ex textu immediate precedingem. sicut ex hoc quod immediate subdit: Hoc dicit dominus deus redemptor tuus secundus servus. In hac autem immediate promissa Iesu. ex parte loquitur deus de datione legis: quod fuit data in manifesto: quod de die et audiente toto populo vocem dei loquitur: ut per p. 2 Exposito. xix. t. x. r. t. b. q. dicitur: Nam a principio in abscondito locutus sum. item quoniam lex prima fuit data: et immediate subdit: Et nunc deus deus misit me et spuisti eum. unde deus deus secundum se misum a deo et spuisti eum. Nunc autem est ita quod iter mittetur et missum suum est distinctio psonalis: igitur est distinctio psonarum in diuisis. scilicet trinitas. scilicet dei missus et dei mittens et spuisti eum. deus autem missum dicimus deum incarnationis. scilicet filium. deus autem mittens et spuisti eum dicimus pres et omnipotens: et sic per trinitatis psonarum. Ad euadendum istud dictum Ratiocinatio. B. vnu medietatem adiunxit locum istum dicens: quod oportet prophetarum fuerunt cum moysi in monte Sinai: et ibi accepit prophetas suas: sic et moyses legem: sed postea illas prophetas denunciaverunt populo tempore a deo delimitato. et hoc dicitur quod bona predicta sunt bona Iesu. ab isto loco: Ex tempore auctoritate fieret ibi erat. item a tempore legis: de quod fuit primo ibi fuit in monte Sinai. et quod sequitur: Et nunc dominus deus misit te. referunt ad tempore quod Esaias missus est ad annunciam diuinam populo illa quod plus accepit in monte Sinai a deo. sed istud dictum per esse falsum multipliciter. nam immediate promittit bona dominus loquitur de datione legis cum dicitur: Nam a principio in abscondito loco. sicut et in immediate subdit: Et tempore auctoritate fieret ibi erat. et sic ex modo loquendi p. 2 quod est bona eiusdem. et sic p. 2 quod illud secundum non est bona. Esate: sed ipsi deus: sic et p. 2. Quod autem p. 2 sit bona locutus de datione legis p. 2 per latras precedingem: quod ibi promittit: Ego promis et ego nouissimum: in manu mea fundauit terram tecum. quod non potest dici de Esaias. Item Homo hebraica quod apud eos est autentica reputatur super illud locum: Exposito. xx. Ego sum deus deus tuus tecum. dicitur sic: Si dic: in secreto fuit fimo. s. legem: nonne iam dictum est Esaias. xviiiij. Nam a principio in occulto locutus sum ex tempore auctoritate fieret ibi erat. et inde hunc illud Exposito. xx. Ego sum deus deus tuus. et sic p. 2 non solu ex textu precedingem et sequentiem etiam ex gloriosa hebraica apud iudeos antetica: quod autem est pallegata Esaias. non a principio tecum. non est intelligenda de ipso Esaias locutus in persona prophetarum: sed magis locutus in persona dei: quod primo de dicto legem in monte Sinai: et postea missus in mundum a deo precepit et spuisti eum ad redemptionem humani generis sum quod exprimitur manifeste in predicta autem. et hoc in fine illius autentis ponitur: Hoc dicitur redemptor tuus sanctus servus servus. Item quod dicitur Esaias fuisse in monte Sinai est valde absurdum quod Esaias. adhuc non erat natus: immo fuit natus per ferme per dictum xxvij. annos: quod ab egressu de Egypto usque ad iiii annos regni Salomonis in quo fudatur et temporibus: fuit xxi. ccclxxix. et hoc est. Reg. vi. et ex tempore usque ad p. 2 annos oculum regis iuda sub capitulo tertio Esaias. prophetare fluenter. ccvij. annos: ut potest huius de facili computando tempore hoc intermedio: his p. 2 et tempore tertio et quartio librum Regum. Si autem dicitur quod Esaias postquam accepit prophetarum prophetam in monte mortuus sit et postea tempore oculum refuscitatus: illud videlicet ficticium: quod sacra scriptura non nullum modum iniurians: sed magis tristum. et maxime quod optaret finem in dicto idem de oibz prophetarum: ut p. 2 ex tempore predictum. Si autem dicitur quod aia Esaias. fuit creatura aia corporis: t. sic fuit in monte Sinai aia in corpore: et postea illa aia tempore oculum fuit distracta corpori per viam naturem gignata et organisata. hoc dictum est in scripturam Hen. i. t. h. c. Formauit hoilez de dicto limo tre: et inspirauit tecum. ex quo per manifestationem organisatio corporis humani procedit origine creationis et finalitate. Item Zach. xij. dicitur: Hoc deus dominus extedens celos et fundans terram et singulis spiritibus homines in eo. ex quo per aiam hois creavit in ipso corpore aiam organisatio. vnde et gloria hebraica super locum istum sic dicitur: Creator creavit aiam cum pfectio

Probatio incarnatōis christi

fectio figure humani corporis. Itē arguit̄ h̄ vtr̄q̄ r̄fūtōnē s̄lī: q̄ si Esaias fuit in mōte sinai tpe legis date: et h̄ sine ī aia tñi sine ī aia et corpe sil. t̄ ibi accepit, p̄petitā quā postea denūctia uit et si alij pp̄be, sc̄q̄ q̄ scriptura veter̄ testamēti in magna p̄ te sit falsa: sic p̄z d̄ Heliseo.iii. Reg.ii. t̄ de Ezechiele: Ezech.ii.7. multis alijs silr̄ q̄ reuelatiōes s̄ut facte ip̄is pp̄bis de ip̄is q̄ igrabāt: sic p̄z de Heliseo.iiii. Reg.iii. vbi d̄ic de illa muliere sunamit̄: Aia ei⁹ in amaritudine ē t̄ dñs celavit a me. silr̄ d̄ Daniele d̄ q̄ scribit̄ Dan.ii. q̄ de⁹ dedit illi intelligentia visionū. t̄ ii.ca. q̄lit̄ reuelat̄ ē ei somniū Nabucodonosor: t̄ cl⁹ iterpt̄atio. et. ix.ca. introduc̄t̄ a ḡel̄ gabriel reuelans Danieli dictu⁹ mysteriū hebdomadaz: et i⁹ plib⁹ alijs loc̄ eiusdē libri sile iducit̄. silr̄ etiā ī alijs libris veter̄ testamēti: vt p̄z itūt̄: q̄ omitto pp̄ plixitatē vitādā. b̄ at̄ oia et sūta eent simpr̄ falsa: si pp̄be p̄fete accep̄sint̄ pp̄bis suas in mōte sinai: q̄ ex tūc fuissent de oib⁹ illuminati: siue fuissent ibi in aia tñi: siue ī aia et corpe. t̄ sic p̄z q̄ ro Ba. Sa. nō solū ē h̄ totā scripturā veter̄ testamēti et p̄phetiā q̄ d̄ic q̄ aia p̄cedit corp⁹: s̄t h̄ totā scripturā phor̄: vt ex p̄dictis p̄z. Et sic ex p̄dicta auēte Esate trinitas psonaz p̄z ī dinis. Ad idē etiā fac̄ illō Eēc̄s.iiiij. Funicul̄ triplex difficile rūpis. Slo. hebraica. Sēlus videt̄ ee mysteriū trini dei tvni⁹: nō de facili discutit̄. s̄ hāc Slo. atiq̄ moderni iudei pueri rūt̄ retroq̄nt̄ hāc trinitatē ad tria attributa diuina q̄ sūt potētia: sapientia: et bōitas. b̄ b̄ est. s̄. ip̄obatū. Idē in p̄s. Aerbo dñi celi firmati sūt et sp̄u oris el⁹ r̄c̄. et sic de alijs. P̄t̄z iſiḡ p̄ncipal̄ q̄liter pluralitas psonarū possit. p̄bari p̄ scripturā a iudeis receptam. similiter et trinitatis determinata.

Probatio incarnationis diuine persone.

Secundū p̄ncipale ē pbandū. i. incarnatione diuine psones ita q̄ messias. pmissus ī lege et p̄bis sit ver⁹ de⁹ t̄ ver⁹ hō: t̄ ad h̄ pbādū adduco auēte h̄lere. xpi. Ecce d̄ es ve. dīc̄ do. et sulci. da. ger. iustū. er p̄b p̄z t̄ apparet xp̄l h̄u- nitas: q̄ h̄ autētas fm̄ oēs expoſtores hebreoꝝ intelligīt̄ q̄ xp̄ ad l̄faz. sc̄q̄ s̄ eadē serie text⁹: t̄ in eadē psona. Hoc ē nomē qd̄ vocabūt̄ eu dñs iust⁹ nr̄. t̄ p̄b exp̄m̄t̄ xp̄l diuinitas vera: q̄ vbi h̄m⁹: Iust⁹ dñs nr̄ ī hebraico h̄: nomē dñi tetragrāmatō: qd̄ nomē d̄ p̄yj̄sūmū iter noia diuina. t̄ p̄f h̄ de nlo d̄: n̄i de dō vero. Sz ad h̄ rh̄dēt̄ alij dīc̄t̄ q̄ nomē dñi tetragrāmatō n̄i d̄ de vero dñi h̄ s̄ etiā de alijs vt h̄ Eēc̄h. vi. de illa ciuitate q̄ describib̄. ibl: Et nomē ciuitatis dñs ibidē. vbi h̄m⁹: dñs ibidē. In hebraico p̄oīt̄ nomē dñi tetragrāmatō. t̄ sic illud nomē d̄: s̄ illa ciuitate q̄ tñ nō ē idē qd̄ de⁹. ḡ r̄c̄. Item Hen. xxij. d̄: Vocauit̄ abraā nomē loci illī dñs vider: vbi h̄m⁹: dñs. In hebreo p̄oīt̄: Tetragrāmatō: t̄ sic loc̄ noiāt̄ dñi noie. v̄r̄idē. Itē Judicū. vi. Edificauit̄ q̄z ibi gedeō altare dñi vocauit̄q̄ id dñi par. In hebreo h̄r̄: dñs par: t̄ ibi ē nomē dñi tetragrāmatō: t̄ sic idē qd̄ p̄us. s̄. dictū ē h̄r̄. Itē Ero. xvij. Edificauit̄ moyses altare dñi t̄ vocauit̄ nomē el⁹: deus exaltatio mea. vbi nos h̄m⁹ dñs. In hebreo ē nomē dñi tetragrāmatō et sic idē qd̄ p̄us. Sz ista r̄fūtō nulla ē: q̄z nullū p̄dictoꝝ noiāt̄ p̄xio noie del qd̄ ē nomē dñi tetragrāmatō: s̄ noiāt̄ qd̄libet p̄dictoꝝ a qd̄ effectu deit̄: q̄z sol⁹ de⁹ noiāt̄ h̄ noie. t̄ h̄ nō ē ī cōuentis: sic alijs hō b̄ vocat̄. Ad codat̄: vel Deus dedit̄: v̄l al qd̄ hm̄oi. nō tñ vocat̄ de⁹ absolute: q̄z h̄ eēt̄ ip̄u. t̄ h̄ p̄z discu- rēdo p̄ oiā p̄dicta: q̄z Eēc̄h. vi. nō d̄: Homē ciuitatis dñs: itā q̄ noie nomē dñi tetragrāmatō: s̄z s̄ ibi nomē ciuitatis dñs ibidē. i. de nomiāt̄ d̄z a diuina inhibitiōe. et h̄ p̄z p̄ chaldaic̄ trālationē q̄ sic bz: Homē ciuitatis. erponēs adiecit̄: Vl die ē fec̄ dñs descedere suā diuinitatē ibidē. silr̄ Hen. xxij. nō d̄: Ad- cauit̄ abraā nomē loci illī dñs absolute: h̄ dñs videt̄: q̄z loc̄ i- le nō ē noiāt̄ nomē dei tetragrāmatō: s̄z ē noiāt̄ a vīsiōe diu- naꝝ v̄dit̄ ibi h̄uilitatē et afflictionē p̄l̄ iſaia. liberans cū s̄ morē et arletē loco el⁹ ponēs. Ad alij q̄ abraā v̄dit̄ ibi i⁹ sp̄u t̄plū deo edificādū p̄ Salomonē ī q̄ de⁹ v̄sūr̄ erat p̄ces p̄b sui et oblatiōes. et h̄ p̄z p̄ trālationē chaldaic̄ vbi d̄: Ador- uit ibi abraā et ait corā dñi. h̄ erūt̄ colētes corā deo gētes. silr̄ Ero. xvij. Moyses nō vocauit̄ id altare noie dñi tetragrāma- ton absolute: s̄z vocauit̄ id dñs exaltatio mea: a qd̄ effectu dñno: q̄z dñs liberauerat ibi p̄plm̄ a manib⁹. malech ad p̄ce Moysi: vt p̄z ibidē. silr̄ Judicū. vi. Sedeo nō vocauit̄ altare i- lud nomē dñi absolute: s̄z a qd̄ effectu dñno. Et iō vocauit̄ il- lud: dñi p̄x vel dei par: q̄z dñs. p̄mis̄t̄ s̄ibl pac̄ ab inimic̄ p̄seq̄ntib⁹ cū: et forēa cōpleuit̄. Et h̄ p̄z p̄ trālationē chal- daic̄ q̄ sic bz: Edificauit̄ s̄ibl gedeō altare dñi et fuiuit sup̄ i- lud deo q̄ fecit el pac̄. Patet iſiḡ ex p̄dictis q̄ nomē dñi tetra- grāmatō nō d̄ de alij n̄i deo vero tñ. Hoc etiā exp̄s̄e d̄ xii Rabbi Moyses in libro directiōis p̄plexop̄: dicēs exp̄s̄e q̄